

pozemkovým a lesným odborom bolo predbežne určené referentom úradu S. Z. E., že žalobca má nárok na navrátenie Nehnuteľností s výnimkou parcely reg. „E“, parcelné č. XXX/X M. XXX. Pred ukončením reštitučného konania došlo k zmene vlastníka Nehnuteľnosti zo súčasného vlastníka Jednotne roľnícke družstvo v Ťahanovciach na Štátny majetok Košice, š.p. v likvidácii. Došlo tak na základe návrhu na vykonanie záznamu pod Z 4564/2018 nakoľko Štátny majetok Košice, š.p. bol právnym nástupcom subjektu Jednotné roľnícke družstvo v Ťahanovciach. Uvedená zmena zapísaného vlastníka Nehnuteľností nemala mať vplyv na reštitučné konanie, nakoľko malo len dôjsť k zosúladieniu skutočného stavu so stavom právnym. F. I. X., likvidátor, ktorý zastupoval Štátny majetok Košice, š.p. v likvidácii však ešte v čase reštitučného konania previedol v rozpore so zákonom vlastnícke právo k Nehnuteľnostiam na odporcu na základe kúpnej zmluvy evidovanej katastrálnym odborom Okresného úradu Košice pod sp. zn. V 3051/2020 zo dňa 20.03.2020 uzatvorenej medzi Štátnym majetkom Košice, š.p. v likvidácii v zastúpení F. I. X., likvidátor a odporcom (ďalej len „Kúpna zmluva zo dňa 20.3.2020“). Kúpna zmluva zo dňa 20.3.2020 bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku a so zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku. Likvidátor zastupujúci Štátny majetok Košice, š.p. v likvidácii svojím konaním prekročil rámec svojich právomoci a previedol vlastnícke právo k všetkým Nehnuteľnostiam napriek tomu, že do toho času nebolo reštitučné konanie právoplatne skončené. Ust. § 3 ods. 1 písm. f) vyhlášky č. 249/1990 Z. z. Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky explicitne zakazuje predaj pozemkov ktoré podliehajú reštitučnému konaniu. Nie je to možné ani so súhlasom Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky (teraz Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky), nakoľko žiadosť o možnosť priameho predaja (ktorú schvaľuje Ministerstvo) musí obsahovať vyhlásenie, že pozemky nie sú predmetom reštitučného konania. Na základe uvedeného v tomto prípade likvidátor nebol oprávnený Nehnuteľnosti scudzíť verejnou dražbou, a už vôbec nie priamym predajom. Prevod vlastníckeho práva k Nehnuteľnostiam nebol vykonaný prostredníctvom dražby, nakoľko absentuje proces v registri ponúkaného majetku štátu. O priebehu reštitučného konania bol likvidátor upovedomený Okresným úradom Košice, pozemkový a lesným odbor ešte pred uzatvorením kúpnej zmluvy zo dňa 20.03.2020. Uvedené tvrdenie je zaznamenané v uznesení Krajského riaditeľstva policajného zboru v Košiciach ČVS: KRP-55/2-VYS-KE-2019, ktoré sme smerovalo k okolnostiam navrátenia právnej subjektivity Štátneho majetku Košice, š.p. v likvidácii. Na niektorých parcelách Nehnuteľností sa nachádza záhradkárska oblasť, na ktorých majú členovia navrhovateľa postavené chaty. Likvidátor týmto taktiež odignoroval povinnosť ponúknuť Nehnuteľnosti alebo ich časti vlastníkom stavieb resp. navrhovateľovi, ktorý združuje týchto vlastníkov. Navrhovateľ poukázal na úmyselne zanedbanie povinností aj napriek tomu, že vôbec nemalo dôjsť k prevodu nehnuteľností do právoplatného skončenia reštitučného konania. Navrhovateľ vyjadril názor, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha toho, aby bol odporca dočasne obmedzený možnosťou disponovať Nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 20.3.2020, pretože vo veci samej smerujúcej k neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 20.3.2020 bezodkladne po tom, ako bude iniciovať obnovu právnej subjektivity Štátneho majetku Košice, š.p. v likvidácii. V súčasnosti nie je možné podať žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy, nakoľko Štátny majetok Košice, š.p. stratil ex offa subjektivitu po uzatvorení kúpnej zmluvy. Navrhovateľ má za to, že účel sledovaný navrhovateľom nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže navrhovateľ si voči odporcovi primárne neuplatňuje zaplatenie peňažnej čiastky, ktorej exekúcia by mala byť ohrozená.

4. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 6.7.2020 sp. zn. 23C/15/2020 - 36 tak, že vyhovel návrhu a uložil odporcovi povinnosť zdržať sa nakladania k predmetným nehnuteľnostiam a navrhovateľovi uložil povinnosť podať žalobu o neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 20.3.2020 do jedného roka od právoplatnosti uznesenia, pričom navrhovateľ má proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas odvolanie odporca a žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. O odvolaní bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 11.11.2020, sp. zn. 3Co/76/2020 tak, že bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Košice I a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v intenciách § 379 a § 380 CSP, preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok a to aj z dôvodu inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. V bode 28 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajský súd v Košiciach uviedol, že súd prvej inštancie dôsledne neskúmal aktívnu legitimitáciu žalobcu z hľadiska kumulatívneho splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a nevysvetlil

svoje úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že práve žalobca osvedčil pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj obavu, že prípadný výkon exekúcie bude ohrozený, zároveň aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keďže mieru osvedčenia neposudzoval v kontexte zisťovania naliehavosti konkrétnej situácie, t.j. neskúmal, či žalobca ne/osvedčil naliehavosť situácie, ktorá si vyžaduje okamžitú úpravu vzťahu medzi stranami sporu, a ani neskúmal, či sledovaný účel nemožno dosiahnuť iným spôsobom, v celom kontexte odôvodneného skutkového stavu, s dopadom na právne posúdenie vecí, potom čo predčasne dospel k záveru, že aktívna legitímácia žalobcu je daná s odkazom aj na ust. § 220 ods. 2 CSP. V bode 32. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajský súd v Košiciach uložil súdu prvej inštancie opakovane posúdiť splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, posudzujúc jednotlivé zákonné predpoklady stanovené v CSP a to aj v kontexte odvolacích námietok vychádzajúc predovšetkým z preskúmania aktívnej legitímácie navrhovateľa.

5. Po zrušení uznesenia súdu prvého stupňa a po vrátení veci na súd prvej inštancie sa vyjadril k uzneseniu Krajského súdu v Košiciach tak navrhovateľ, ako aj odporca.

6. Odporca vo svojom vyjadrení k uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8.12.2020 poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a uviedol, že je absurdné, že navrhovateľ ako novovzniknutá právnická osoba Pozemkové spoločenstvo Urbariát Ťahanovce, Ťahanovská 28, Košice, IČO: 17 083 354, ktorá vznikla v 90. rokoch je právnym nástupcom právnickej osoby Urbaristov a želiarov obce Ťahanovce, ktorá zanikla v 50. rokoch. V Slovenskej republike neexistuje žiadna právnická osoba, ktorá by po 40 rokoch po svojom zániku obnovila svoju činnosť v 90. rokoch. Právnická osoba Miestne združenie Urbariát obce Ťahanovce si uplatnila reštitučný nárok v roku 1991 a 6x v roku 1992 ako občianske združenie, ktoré zaniklo dňa 4.7.1996. Navrhovateľ ako súčasný žiadateľ v reštitučnom konaní vznikol dňa 28.6.1996 ako právna forma pozemkové spoločenstvo. K právnemu nástupníctvu môže dôjsť len zo zákona, čo by v danom prípade znamenalo zmenu právnej formy z občianskeho združenia na právnu formu pozemkové spoločenstvo. Občianske združenie je právnickou osobou s plnou právnou subjektivitou a pozemkové spoločenstvo má obmedzenú právnou subjektivitu. Zmena v právnom nástupníctve mohla nastať v tomto prípade len v zmysle zákona (prechodom - pri fyzických osobách dedením), čo podľa jeho názoru nie je možné, nakoľko nie je možné priamo zo zákona zmeniť právnu formu z občianskeho združenia na pozemkové spoločenstvo. Predpokladá, že mohlo dôjsť len k postúpeniu práv a povinností (prevodu), a uviedol, že takto nemôže vzniknúť právne nástupníctvo medzi dvoma osobami s inou právnou formou.

7. Odporca na preukázanie svojich tvrdení súdu predložil výpis z evidencie občianskych združení (čl. 122 spisu), detail pozemkového spoločenstva (čl. 121 spisu), uplatnenie nároku na vydanie nehnuteľnosti (čl. 124 spisu).

8. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení súdu predložil výpis z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia Ť., obec H. - Ť., okres Košice I (čl. 140 spisu), podnet prokurátorky Okresnej prokuratúry zo dňa 13.11.2020 (čl. 142 spisu), upovedomenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II (čl. 143 spisu), kópiu pozemnoknižnej vložky (čl. 145 spisu).

9. Navrhovateľ doplnil, že v predmetnom konaní sa nedomáhal nadobudnutia vlastníckeho práva, ale len zastupuje vlastníkov z dôvodu spoločných nehnuteľností, pričom odporca sa mylne domáha navodiť dojem, že navrhovateľ sám vystupuje ako reštituent, keďže v reštitučných konaniach boli nároky priznané fyzickým osobám, v tom čase združených v „Urbarialisti a železiari obce Ťahanovce“, ukončené zastupovanie a zastupovanie zo strany pozemkového spoločenstva bolo nevyhnutné vzhľadom na charakter nehnuteľnosti ako „spoločných nehnuteľností“. Uviedol, že spravuje pozemky reštituentov, ktoré nadobudli v reštitučnom konaní a vystupuje ako zástupca v trvajúcich reštitučných konaniach, čím je jeho aktívna legitímácia v spore daná a aj keď je novým subjektom, má rovnakú pôsobnosť ako pôvodné spoločenstvo s tým, že po vydaní reštitučného konania bude pozemkové spoločenstvo aj zapísané na liste vlastníctva s poukazom na „spoločné nehnuteľnosti“, keďže výbor ako štatutárny orgán koná za spoločenstvo ako za právnickú osobu, t.j. vo veciach právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spoločenstvo samo, napríklad vo veciach majetku spoločenstva. Zákon výboru zveruje oprávnenie konať vo vymedzených veciach za členov spoločenstva; spoločenstvo má teda v týchto veciach postavenie zákonného zástupcu členov spoločenstva s odkazom na § 16 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách. Keďže ku spoločnej nehnuteľnosti spolu s určením pozemkového spoločenstva je predmetom reštitučného rozhodnutia, tak prináleží pozemkovému

spoločenstvu zastupovať vlastníkov na súde, pričom samotné pozemkové spoločenstvo je v zmysle zákona subjektom oprávneným konať napr. v súdnych sporoch.

10. Na základe vykonaného dokazovania v znení jeho doplnenia, súd prvej inštancie po vyhodnotení vykonaných dôkazov, vec právne posúdil podľa ust. § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné to, že predmetné nehnuteľnosti kat. úz. Ť. boli zapísané Štátnym notárstvom Košice v pozemnoknižnej vložke č. X a č. XXX, ktorých výlučným vlastníkom bolo od 19.12.1951 Jednotné roľnícke družstvo v Ťahanovciach, ktoré vlastníctvo nadobudlo na základe ust. § 3 ods. 4 zákona č. 81/1949 Sb.n. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov, pričom predmetné nehnuteľnosti boli zapísané ako „spoločný majetok“, na sporné nehnuteľnosti boli riadne a včas aj uplatnené reštitučné nároky zo strany navrhovateľa a o časti týchto nehnuteľností aj stále prebieha reštitučné konanie, resp. konanie o poskytnutie náhrady zo strany CPF za pozemky, ktoré nie je možné vydať a v súčasnosti sú v štádiu riešenia, čo mal súd za preukázané z výzvy za vydanie rozhodnutia - PKV XXX - parcela č. XXX, kat. úz. Ť.M., ktorá bola adresovaná Okresnému úradu Košice, Pozemkový a lesný úrad. V čase reštitučného konania ale došlo k zmene vlastníka nehnuteľností z Jednotného roľníckeho družstva v Ťahanovciach na Štátny majetok v Košiciach, š.p. v likvidácii, ktorý bol právnym nástupcom subjektu Jednotné roľnícke družstvo v Ťahanovciach, pričom likvidátor F. I. X., ktorý zastupoval Štátny majetok Košice, š.p. v likvidácii previedol nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 20.3.2020 na odporcu.

11. Z evidencie občianskych združení súd zistil, že právnická osoba Miestne združenie Urbariát obce Ťahanovce ako občianske združenie zanikla dňa 4.7.1996.

12. Z detailu pozemkového spoločenstva vyplýva, že Pozemkové spoločenstvo Urbariát Ťahanovce, Ťahanovská 28, Košice, IČO: 17 083 354 vzniklo dňa 28.6.1996 ako právna forma pozemkové spoločenstvo.

13. Súd prvej inštancie dospel taktiež k záveru, že odporca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe Rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy I. XXXX/XXXX zo dňa 20.3.2020, čo súd zistil z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia Ť., obec H. - Ť., okres Košice I, kde je uvedený vlastník: Trident Trading Company, s.r.o., Gogoľova 2924/12A, Košice, PSČ 040 01, SR, IČO: 36673048. Na liste vlastníctva je vyznačená plomba na základ UP-1/2020 (Protestu prokurátora proti rozhodnutiu správy katastra).

14. Z upovedomenia prokurátorky Okresnej prokuratúry zo dňa 13.11.2020 sp. zn. Pd98/20/8803-7 súd zistil, že prokurátorka dňa 18.9.2020 podala Okresnému úradu Košice, katastrálnemu odboru protest prokurátora proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva sp. zn. I.-XXXX/XXXX zo dňa 20.3.2020.

15. Následne súd prvej inštancie vec právne posúdil, taktiež podľa ust. § 4 ods. 1, 2 zákona č. 229/1991 Z.z. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a k inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, § 6 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona s odkazom na ust. § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 CSP a dospel k záveru o tom, že súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentmi a závermi odporcu o tom, že navrhovateľ ako pozemkové spoločenstvo nie je nositeľom práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čím nie je vo veci ani aktívne legitimovaný a to z dôvodu, že navrhovateľ svoju aktívnu legitimáciu viaže na prebiehajúce reštitučné konanie, ktoré začalo na základe žiadosti navrhovateľa zo dňa 21.10.1991 na Okresnom úrade Košice, Pozemkový a lesný odbor, Košice, Zádielska 1, sp.z. OU-KE-PLO-218/000757-39-HI, ktoré ale do dnešného dňa nie je právoplatne skončené s tým, že právnická osoba Miestne združenie urbariát obce Ťahanovce, ktorá uplatnila reštitučný nárok v roku 1991 a 6x v roku 1992 ako občianske združenie zaniklo dňa 4.7.1996, pričom navrhovateľ ako žiadateľ v reštitučnom konaní vznikol dňa 28.6.1996 ako právna forma pozemkové spoločenstvo, pričom navrhovateľ nepreukázal, že je právnym nástupcom Urbanistov a železiarov Ťahanovce. S odkazom na ustálenú judikatúru súd taktiež dodal, že pozemkové spoločenstvo ako také nemôže v predmetnom spore vystupovať ako navrhovateľ, pretože nie je aktívne legitimovaný a môžu ho uplatniť len jednotliví konkrétni členovia pozemkového spoločenstva. Pozemkové spoločenstvo tak nie je vlastníkom spoločnej nehnuteľnosti, keďže táto zostala v spoluvlastníctve členov podľa podielov a s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/746/2015 zo dňa 29.9.2016 súd prvej

inštancie dodal, že zo zákona č. 181/1995 Z.z. ani zo zákona č. 97/2013 Z.z. nevyplýva, aby sám odporca mohol disponovať vlastníckym právom k majetku v jeho správne, resp. že by sa sám mohol domáhať jeho priznania v prospech jednotlivých členov spoločenstva, keďže by to bolo v rozpore s cieľom existencie a fungovania „pozemkových spoločenstiev“ a keďže navrhovateľ neosvedčil skutočnosti, z ktorých by vyplývala existencia práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana s prihliadnutím tiež na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, súd prvej inštancie návrh na nariadenie opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovaného v tomto konaní proti žalobcovi.

16. Proti uzneseniu v zákonnej lehote (včas) podal odvolanie žalobca. Z obsahu odvolania vyplývajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keďže sa súd prvej inštancie nevysporiadal v dostatočnej miere s dôkazmi a skutočnosťami uvedenými v spomenutom návrhu, čím dospel k neúplnému záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa. Mal za to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. v jeho doplnení dostatočne preukázal taký stav faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý vyžaduje rýchlú úpravu pomerov medzi nimi a súdom, resp. naliehavosť situácie a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, nakoľko je zjavné ich ohrozenie. Mal za to, že z dôvodu, že ide o „spoločné nehnuteľnosti“, je oprávnený postup fyzických osôb byť zastúpený pozemkovým spoločenstvom, keďže nehnuteľnosti, ktoré ku dnešnému dňu boli priznané oprávneným reštituentom sú vedené ako spoločné nehnuteľnosti a pozemkové spoločenstvo je oprávnené konať za reštituentov a preto sa môže domáhať súdnej ochrany v prospech svojich členov. Zopakoval, že citované rozhodnutia pojednávajú len o oprávnenosti nadobudnúť pozemky a nie o oprávnenosti konať za reštituentov. Navrhovateľ tak spravuje pozemky reštituentov, ktoré nadobudli v reštitučnom konaní, ako aj vystupuje ako zástupca v trvajúcich reštitučných konaniach. Na základe uvedeného mal za to, že aktívna legitímácia pre podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia daná je. Navrhovateľ je síce novým subjektom, avšak s rovnakou pôsobnosťou ako pôvodné spoločenstvo. Uviedol, že po vydaní reštitučného konania bude pozemkové spoločenstvo zapísané na liste vlastníctva s poukazom na „spoločné nehnuteľnosti“, ako to vyplýva aj z praxe katastrálnych odborov. Výbor ako štatutárny orgán teda koná za spoločenstvo ako za právnickú osobu, t.j. vo veciach právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spoločenstvo samo, napr. vo veciach majetku spoločenstva. Zákon však výboru zveruje aj oprávnenie konať vo vymedzených veciach za členov spoločenstva; spoločenstvo má teda týchto veciach postavenie zákonného zástupcu členov spoločenstva. Ide o konanie pred súdmi a orgánmi verejnej moci vo veciach obhospodarovaniu spoločnej nehnuteľnosti a spoločne obhospodarovaných nehnuteľností a dokonca ide aj o zastupovanie vo veciach nadobúdania vlastníctva k sporným častiam spoločnej nehnuteľnosti (§ 16 ods. 2 zákona č. 97/2013 o pozemkových spoločenstvách). Z uvedeného vyplýva, že kód spoločnej nehnuteľnosti spolu s určením pozemkového spoločenstva je predmetom reštitučného rozhodnutia. Z toho titulu prináleží pozemkovému spoločenstvu zastupovať vlastníkov na súde, pričom samotné pozemkové spoločenstvo je v zmysle zákona subjektom oprávneným konať napríklad v súdnych sporoch. Navrhoval, aby odvolací súd zohľadnil argumenty ním uvedené, s týmito sa vysporiadal a zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie.

17. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že sa vzdáva práva na vyjadrenie, keďže plnomocenstvo udelené žalobcom je absolútne neplatným právnym úkonom, na čo je potrebné prihliadať ex offo, pretože zákon o pozemkových spoločenstvách č. 97/2013 Z.z. zužuje právnú subjektivitu výlučne na obhospodarovanie spoločnej nehnuteľnosti, čo nie je zjavne predmetom tohto konania.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a po preskúmaní z obsahu odvolania vyplývajúcich odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Z obsahu odvolania žalobcu vyplývajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

23. Podľa § 328 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 13 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

24. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

25. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

27. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať splnenie uvedených predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ale to až potom, čo súd dôsledne zo zákona, t.j. ex offio preskúma danosť aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, čo sa aj stalo v danom prípade a dospel k záveru, že aktívnu legitímáciu žalobcu v danej veci nemá. K správneému záveru o tom, že v danej veci nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, dospel súd prvej inštancie po tom, že navrhovateľ nepreukázal, že je právnym nástupcom Urbanistov a železiarov Ťahanovce a keďže je aj sporné, či predmetný pozemok patrí do spoločnej nehnuteľnosti, kedy ide o spor navonok medzi všetkými členmi spoločenstva a druhou stranou sporu, nakoľko ak ide o spoločné nehnuteľnosti, možnosť domáhať sa ochrany práva spoluvlastníkov súvisiacich s určením, navrátením vlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti, resp. jej časti samotným pozemkovým spoločenstvom, z právneho poriadku nevyplýva.

28. Nakoľko navrhovateľ neosvedčil skutočnosti, z ktorých by vyplývala existencia práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana a to s poukazom predovšetkým na to, že nepreukázal, že je právnym nástupcom Urbanistov a železiarov Ťahanovce, nemá aktívnu vecnú legitímáciu v spore a preto sa odvolací súd s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a len na zdôraznenie jeho správnosti opätovne poukazuje na citované rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS

82/2018-15 zo dňa 1.2.2018 a apeluje na jeho záver, že „vecne legitimovaným účastníkom konania, oprávneným domáhať sa určenia vlastníckeho práva k spoločnej veci, aktívne vecne legitimovaným môžu byť len spoluvlastníci takejto nehnuteľnosti“. V tomto znení odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/31/2018 zo dňa 15.4.2019 v tom znení, že k otázke výkladu (interpretácie) ust. § 16 ods. 2 zák. č. 97/2013 Z.z., podľa ktorého výbor môže zastupovať členov spoločenstva pred súdmi a orgánmi verejnej správy vo veciach nadobúdania vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré sa majú stať súčasťou spoločnej nehnuteľnosti (viď dôvodová správa k cit. ustanoveniu zák. č. 97/2013 Z.z.), dovolací súd uviedol, že výbor je predovšetkým výkonným a štatutárnym orgánom spoločenstva (§ 16 ods. 1) s tým, že ide o obligatórny orgán spoločenstva, prostredníctvom ktorého spoločenstvo koná navonok. Samotný výbor však nemá právnu subjektivitu, právnickou osobou nie je výbor, ale spoločenstvo ako také. Hoci Civilný sporový poriadok explicitne nevylučuje prípad, že zástupcom strany konania by bola entita bez právnej subjektivity (ak by takéto postavenie entite priznáva osobitný zákon), pričom dodal, že cit. ust. § 16 ods. 2 je potrebné interpretovať tak, že zástupcom je v tam uvedených prípadoch spoločenstvo, ktoré koná prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu a to výboru. Tak sa to napokon uvádza aj v dôvodovej správe k zákonu č. 110/2018 Z.z. (osobitná časť, čl. I. bod 37), ktorým bol ostatne novelizovaný aj § 16 ods. 2 zák. č. 97/2013 Z.z.: „Ustanovením sa zakladá zákonné zastúpenie členov spoločenstva spoločenstvom konajúcim prostredníctvom výboru“. Taktiež uviedol, že veci uvedené v § 16 ods. 2 zák. č. 97/2013 Z.z. sú vecami jednotlivých podielnikov. Avšak v záujme zrealizovania vykonávania ich vlastníckeho práva, prípadne jeho určenia zákon konštruuje zastúpenie členov spoločenstvom (ktoré koná prostredníctvom výboru). V týchto veciach teda nejde o veci spoločenstva, ale o veci jednotlivých podielnikov, preto sa v prípadnom súdnom konaní má posudzovať aktívna, resp. pasívna vecná legitímácia vo vzťahu k jednotlivým spoluvlastníkom, spoločenstvo je v tomto prípade len ich zástupca. Aktívna či pasívna vecná legitímácia tu môže teda patriť iba spoluvlastníkom, nie spoločenstvu. Legitímácia samotného spoločenstva môže byť v súdnom spore daná napr. v prípadoch § 9 ods. 11 cit. zákona, podľa ktorého prevod alebo prechod vlastníckeho práva k podielu na spoločnej nehnuteľnosti alebo k spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti na spoločenstvo je zakázaný, ak by podiel spoločenstva na spoločnej nehnuteľnosti alebo na spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti presiahol 49%, t.j. v prípadoch, kedy spoločenstvo je vecne legitimované vo vzťahu k majetkovým podielom, ktoré samo vlastní, keďže aktívna vecná legitímácia v ostatných sporoch patrí iba jednotlivým členom pozemkového spoločenstva. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný, keď z obsahu žaloby je zrejmé, že sa domáha určenia (spolu)vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam v prospech svojich jednotlivých členov, čo ale nie je naplnené v tomto konaní a to aj s poukazom na konanie o určenie vlastníckeho práva, kde vystupoval na strane žalobcu sp.zn. 19C/23/2018 s tým že odvolací súd uznesením 9Co/424/2018 potvrdil uznesenie o zastavení konania z dôvodu, že žalovaný zanikol bez právneho nástupcu, čím je aj spochybnené vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré ani z predložených dôkazov žalobcom nebolo preukázané.

29. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, keďže pri nariadovaní neodkladného opatrenia sa vždy musí brať zreteľ na fakticitu javu, proporcionalitu následku a príčinu jeho vzniku a je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácii zásahov do základných práv účastníkov konania (nález Ústavného súdu ČR IV.ÚS 89/02) a až potom pre potrebu rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia je potrebné zisťovať všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, t.j. skúmať osvedčenie nároku, ktoré znamená preukázanie najvýznamnejšej skutočnosti - okolnosti, z ktorej sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s dôrazom na naliehavosť riešenia vzťahov medzi stranami sporu, keďže miera osvedčenia sa riadi konkrétnou situáciou a najmä naliehavosťou jej riešenia a tým, či sú pre daný konkrétny prípad splnené podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré nesmie byť v rozpore so základnými právami strán sporu zaručenými im predovšetkým Ústavou SR a rovnako aj v znení danosti zákonných ustanovení, keďže sa má minimalizovať zásah do základných práv strán sporu a to až potom, čo súd „ex off“ preskúmal vecnú legitímáciu strán sporu s tým, že v danej veci žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu.

30. Odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).